

assi sündis. "Wai, kas tahate ilka weel pisse, warda ja warjo, rõugede wasto panna?" — Miina tahan rõemuga kõik teha, mis teie ja muu targem rahwas mulle õpetab! ütles Zoon. "Se on kiidowäärt!" — ütles Jenner: "ka wälk ja tulluke on meile kasso saatnud, sepärast seisab tõi möda pühäs firjas: Teina teeb oma inglid waimuks ja omad teenrid tullelegiks! — Andke au oma Sumalale.

Lambulise koer.

Mäggitel Schottlandi maal elawad enämist karjassed weikes orgudes mäggede wahel. Igga mehel on rajjatud piired, kus ta oma karja toitab. Mõnel on ni laiult karjamaad et muido oma karja koto ei tõmba kui agga niido ajjal. Enämist iggapäw peab ta oma trui koeraga ümber jooksuma ja kaddunud loomad koto otsima. Subtus ükskord et üks kaddunud elajaid otsija lambuline oma kolme aastase pojja kasa wõttis. Kui mees tüt maad olli läinud roinis ta oma koeraga ühe kõrge äkki mäe otsa, et sealt paremine iggale poole saaks waadata. Teina ei olnud weel mäe otsa jõudnud kui paksud uddupihwed ühe korruga kõik ärawarjassid, mis seal maal saggedaft nõnda juhtub. Laps olli mäe kalda alla ootama jäänud; selepärast ruttas issa murega taggasi; agga ehmatus ja piine eksitasid tedda teelt. Mõne tunni pärast jõudis õb lätte ja willets lapse-otsija rändas ilka weel möda rabbafoosid ja aasusid, egga teadnud, kuho poolt piddi minema. Wiimaks läks uddo nattuke selgemaks ja mees jõu

dis koddos. Osel ei olnud wõimalik pikemalt otsida, agga kui koit teisel omikul akas puuetama ruttas mees naabri rahwaga seltsis last otsima. Meiad jooksid õhtuni mäggede wahel orgudes eddasi taggasi ja ei jätnud kobaft egga raggastiku otsimata; siiski läks nende waew tühja. Kurb issa läks teisel ja kolmandamal päwal nifamoti otsima, mõni naaber teinaga, agga lapse jälgi ei leitud kuskilt. Neljandalal õhtul tulli mees raste süddamega taggasi, lootus olli löpenud, selepärast ei jõudnud ta enäm naise ahastust trööstida. Seal näggi mees, et koera asse tühi olli, ja kuulis naise käest, kudda koer iggapäw kui oma toito kätte saanud, ruttust ära olli läinud. Mees jäi selepärast mõtlema. Kui koer teisel omikul leiwatükki saanud ja sellega ära läinud, ruttas perremees teina jälgile. Koera tee läks ühe jõe tõkke jure, kus woolas weest kõrge kaljo pealt maha jooksis, ja mis sealt kangel ei olnud, kuho laps maha jäänud. Koht olli üksik ning kolle. Kõrged kaljo rünkad, mis mõlemal pool seina lombel seisid, ollid allaspiddi löhtend ja suure kuristikoaugo kassofisse teinud. Koer ruttas kuristiko kaldast alla ja jooksis koopa sisse. Lambuline astus waewaga koera jälgi möda, jõudis wiimaks koopasse ja leidis — kes jõuab teina rõemo ülles tunnistada! — oma pojakese, kes praego sedda koera käest saanud leiwa pallukest söi. Koer istus teina ees ja waatas oma kaswandiko silmi. Wildikesse peal näate teie koera istuwad ja trui silmadega lapse peale waatawad, kedda teina bõd ja päwad ollk kaitfenud. Koer ei olnud kõige seie aja sees muido